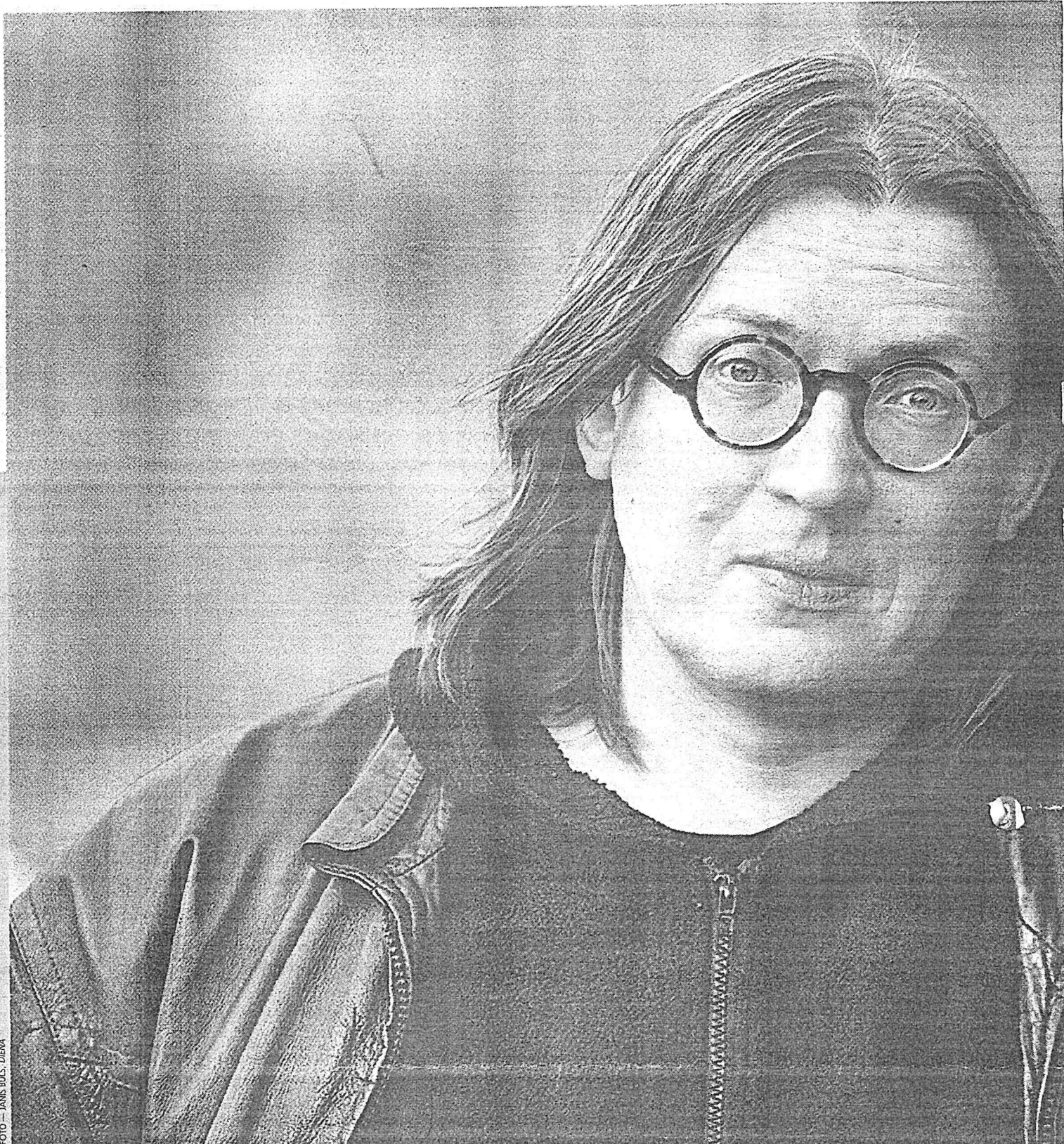

Juris Kulakovs

- **Dzimis** 1958.gada 20.maijā Līvānos
- J.Mediņa mūzikas koleģiju beidzis **akordeona specialitātē**
- **J.Vītola Latvijas Valsts konservatorijā** 1983.gadā absolvējis R.Paula un A.Zaķa klasi, 1990.gadā — P.Plakida kompozīcijas klasi
- Ansambļa **Menuets** dalībnieks kopš 1978.gada
- 1981.gadā izveido savu rokgrupu **Pērkons**
- Kopš 1985.gada piedalās levas Akurateres **soloprojektos** (cikls ar E.Veidenbauma vārdiem u.c.)
- **Mūzika vairāk nekā 20 izrādēm** Latvijas Nacionālajā, Jaunajā Rīgās, Dailes, Operetes, Liepājas un Valmieras teātri. Viencēliena opera Debešķīgā nepieciešamība 1995. Mistērija par Rīgu (2001)
- Uzrakstījis pirmo pasiju latviešu valodā — **Mateja pasija** (1998)
- Aktīvi muzicē arī kopā ar **trim tenoriem** Miervaldi Jenču, Nauri Puntuli un Guntaru Ruņģi

FOTO — JĀNIS BULCS, DIENA

«Sākumā darbs mani iedzina lielās šausmās, bet tagad priecājos, ka viss beidzies laimīgi, un par padarīto esmu lepns,»
rezumē *Mazā prinča* mūzikas autors, taču pasaka to tā, ka ir skaidrs — Godkārigā planētas iedzīvotājs Kulakovs nav.

Mazais princis Kulakovs

Roķīgais akadēmiķis Juris Kulakovs stūrē uz Liepāju

Mazais princis

Pirmizrāde, A.de Sent-Ekzipēri mūzikls jauniem cilvēkiem (rež.Juris Rijnieks) 13.IV 18.00; 17.IV 17.00

Inese Lūsiņa

Intervijā pērnvasar pirms *Mistērijas par Rīgu* pirmatskaņojuma Hanzas dienās komponists Juris Kulakovs par saviem nākotnes plāniem vēl noslēpumaini klusēja, taču ieminējās, ka viena no iecerēm, iespējams, būšot saistīta ar Liepājas teātri.

Tiešām 13.aprīli Liepājā jau notiks pirmizrāde *Mazais princis*, ko pēc pazīstamā A. de Sent-Ekzipēri stāsta motīviem iestudējis Juris Rijnieks — režisors, kuram Kulakovs neatteiktu nevienu pasūtījumu. Kopā jau esot strādāts vairākkārt, sadarbībā Liepājā pirms divpadsmit

gadiem radītā izrāde *Psīhiskais uzbrukums* tolaik atzīta par gada labāko izrādi Latvijā. *Mazais princis* būšot gandrīz opera, taču tuvāk žanru komponists nevēlas precizēt. Tikai atzīstas, ka izrādei sacerējis 23 dziesmas un daudz meditācijas instrumentālas mūzikas, kurai skanot aktieriem ļauts arī runāt.

Mazā prinča ceļojumi uz Dzērāja, Godkārigā, Karaļa, Ipašnieka, Latēnu iededzinātāja planētām un Zemi rosinājuši fantāziju stilizēšanas virzienā, visvairāk ietekmējoties no franču komponista, muzikālās ironizēšanas meistara Erika Sati un... franču vīna.

Kur tu esi, Salatēti

Darbiņš kā parasti padarīts pēdējā brīdī, šagada sākumā, kā vienmēr visvairāk laika pavadot, ilgi un nesteidzīgi domājot. Pat ar intervēšanu saistītie piedzīvojumi atbilst Jura flegmatiskajam temperamentam: uz interviju, kas pusdesmitos vakarā sarunāta K.Barona ielas *Blūza bārā*, viņš neatnāk un pat neievēro, ka ar mobilo tālruni nav sasniedzams tukšo bateriju dēļ. Bet pēc stundas, atbildot uz izmisīgo izziņu, — Kur tu esi, Salatēti? —, priecīgi stāsta, ka kādreiz populārais Romualda Kalsona Jaungada hits esot viņa

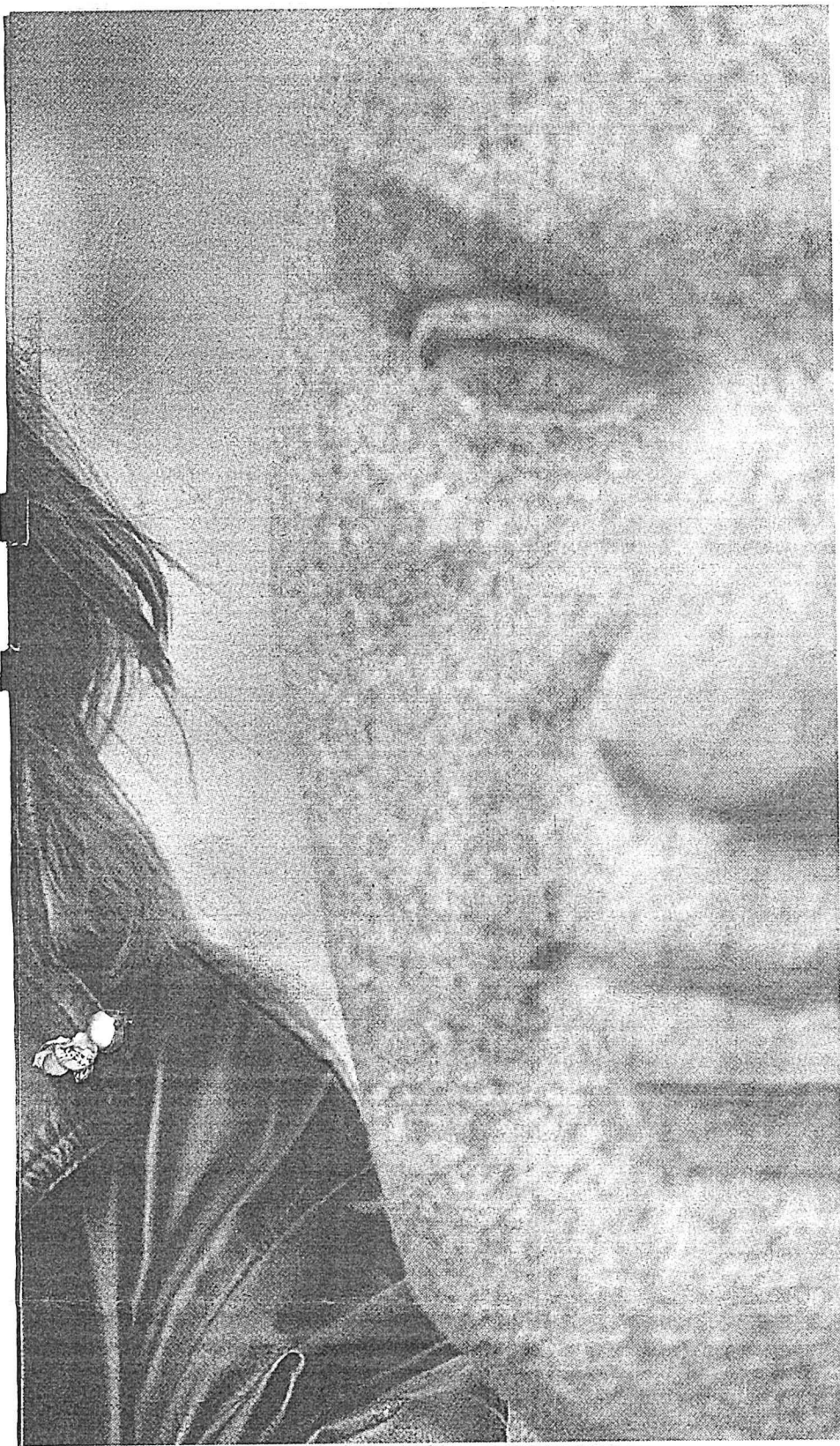
bērības mīļākā dziesma. Atliek vien pa tālruni dziedāt duetā, pārceļot sarunu uz nākamo dienu. Tad jau varam turpināt, braucot Jura iemīļotākajā auto — *Alfa Romeo*. Te nu iespaids par lēnīgo Kulakovu kardināli mainās, jo arvien gausā tempā runājošais mūziķis izrādās ļoti impulsīvs, pagriezies nosi stūrējošs braucējs — neskati viru no runāšanas vien! Pa ceļam uz omulīgu ēstuvi Juris pagūst atgādināt Mazā prinča teicienu, ka pieaugušie ir ārkārtīgi dīvaini, un izstāstīt, ka šī nebūs izrāde bērniem. Drīzāk gan stāsts par pieaugušo cilvēku vajībām. Tomēr bērni tur būs. Kulakovs pats

Liepājā vērojis konkursu, kurā titullomai izraudzīti divi zēni — abi Matīsi, viens no Vaiņodes, otrs no Grobiņas, savukārt savai meitai Justīnei, kas Mediņskolā mācās vijoli, palūdzis iespēlēt dažas taktis izrādes mūzikas ierakstā. Bet kā tad ar Sati un franču vīnu?

Tapetes vai greznuma priekšmets?

Par atbildi Juris Kulakovs pasūta franču baltvīnu un, laiski baudot, mēģina filozofēt par mūzikas mērķiem. Uz to viņu pamudinot publicētās XX gadsimta franču komponista un mākslas teorētiķa

Erika Sati pārdomas. «Mūzika ir skaista... tai jābūt skaistai. Velkot paralēles ar E.Sati slaveno teicienu par «tapešu mūziku», es teiktu, ka tā ir greznuma priekšmets. Tāds — smalki veidots, kurā ieguldīts daudz darba, domu un jūtu. Kurš arī attiecīgi maksā (nav lēts), bet bez kura... var iztikt. Reiz Amerikā iegādājos Erika Sati mūzikas disku. Uz vāka rakstīts: relaksācijai, un pati mūzika šķita minimālistiska, sapņaina un ļoti franciska, gluži kā filma *Amēlija*, ko nesen redzēju.» Jūsme Kulakovs, kurš gan savā mūzikā nevairās arī istu pērkongrāvienu, muzicē ar savu grupu *Pērkons*.

Alfr. Kalniņa un citu latviešu solo dziesmu pavadījumus. Jautāts, kādā ādā — rokmūziķa vai akadēmiskā mūziķa — Juris jūtas vislabāk, viņš saminstinās. Tālab neturpinu viņu tirdīt, un laikam tieši tāpēc kā balvu par pacietību pēc pāris dienām negaidīti saņemu vēstuli ar ļoti pārdomātu atbildi. «Tā kā mani interesē abi šie žanri, tad vienlīdz pareizi būtu gan — ekscentriskais (rokīgs) akadēmiskais mūziķis, gan arī akadēmiskais rokmūziķis. Jau kopš *mediņu* (J. Mediņa mūzikas vidusskolas) laikiem mani vajā simforoka idejas: akadēmiskajā mūzikā es meklēju rokmūzikas vaibstus, savukārt rokmūzikā man trūka simfonisma. Brīnišķīgi, ka man ir bijusi iespēja īstenot abas šīs tieksmes, darboties abās jomās,» raksta Juris.

Viņš arī atklāj, ka diriģentam Normundam Šnē esot ideja iestudēt Jura Kulakova agrīnos instrumentālos gabalus, muzicējot ar *Rīgas kamermūziķiem* un kopā ar *Pērkonu*. Ja radīsies piemērota situācija šādam atskaņojumam, komponistam tie varētu būt pacilājoši mirkļi.

Iemilējies Romeo

Steidzoties uz Liepāju un domājot, kā paspēt uz Daugavpili, kur pasūtīta mūzika Māra Čaklā dzejas

izrādei *Čigāns sapnī*, Juris ar zināmu nostalgiju atceras laikus, kad uz Liepāju kursēja lidmašīnas. Kas atliek? Tikai spiest uz auto pedāļiem. «Braucu ātri, bet zinu, ka diriģents Imants Resnis brauc vēl ātrāk. Joprojām jūsmoju par savu *Alfa Romeo*, laikam tā ir marka, pie kuras palikšu: tai ir elegants itāļu dizains, tā ir sportiska, jaudīga, ļoti ātra un provocē ar savu temperamentu. Mans paziņa, dizaina profesors Stokholmā un Kārļa Skalbes mazdēls Andrejs Legzdīns arī izrādās šīs mašīnas fans. Kad vasarā, kopā ar draudzenēm braucot uz Jūrmalu, straujāk pagrieziena aizmugurē atskanēja izbailu spiedieni, viņš tikai noteica: tas ir *Alfa Romeo* braukšanas stils. Tiesa — riepas gan dilst un bieži jāmaina.»

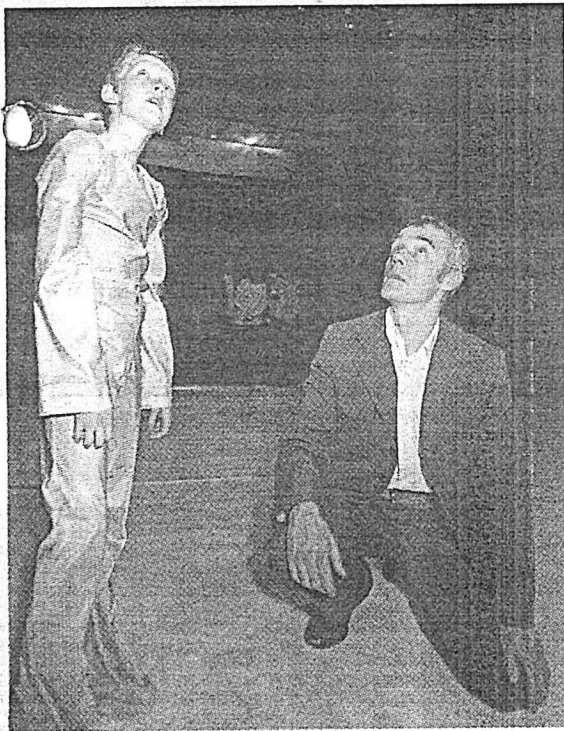
Tomēr, ja Juris nebūtu mūziķis, viņš negribētu būt profesionāls autobraucējs. «Jebkurā gadījumā es darītu garīgu darbu. Viens no iespējamajiem variantiem bija — teologs, man patik lasīt Bibliu un dažādus garīgos apcerējumus.»

Juris ir katolis, bet piederīgs Tomakalna baznīcas draudzei, taču galvenais — viņš sacerējis pirmo pasiju latviešu valodā — *Mateja pasiju*, kas pirms pāris gadiem skanēja arī Marijas debesbraukšanas svētkos Aglonā.

Bez šņākoņas

Lai arī Juris Kulakovs arvien ir nēmiēs ar sintezatoriem un nesen iegādājies arī pāris datoru, komponējot viņš vēl arvien uzticas rokrakstam. «Es pieļauju, ka tā būs vienmēr, jo man vispār nepatīk datori. Es saprotu, ka tiem ir milzīga iespēja, it īpaši skaņas montāžā, bet... Īpaši man krīt uz nerviem lielie, stacionārie kompjūteri, kuriem ir skaļš ventilators. Mani tā dūķšana kaitina. Mūzika tomēr ir diezgan smalka lieta, un šņācošs dators tikai bojā akustisko vidi. Manuprāt, ja taisi troksni, tad kārtīgu! Pieķītu Pēterim Vaskam, kurš teica, ka vajadzīga liela uzdrošināšanās, lai pārtrauktu klusumu. Tas var būt arī liels troksnis, taču vispirms jābūt paimatojumam. Tāds klusuma pārtraucējs, šņācošs kā muša blakus nav paciešams.»

Juris tuvākajā laikā savas mājas klusumu pārtrauks, komponējot mūziku Ziemassvētku kantātei, ko viņam pasūtījis Ņujorkas Latviešu kora diriģents Andrejs Jansons. Līdz Jāņiem tai jābūt gatavai. Tradicionālo dzimšanas dienas koncertu maijā Nacionālajā teātrī gan sagatavot vienkārši neesot laika, taču jubilārs labprāt sagaidītu ciemos (viesizrādēs) Rīgā *Mazo princi*. ♦

Mazais princis nebūs izrāde bērniem, drīzāk gan stāsts par pieaugušo cilvēku vajībām. Tomēr bērni tur būs. Attēlā — Matīss Lupkins — Mazais princis un Ēriks Vilsons — Sent-Ekziperī

tā ir diena./ Kad apkārt vien nakts, nevis diena.)

«Attiecībā uz *Mazā prinča* mūziku, varu tiešām godīgi pateikt, ka rakstīt bija ļoti grūti, jo, maigi izsakoties, libretista Uģa Segliņa dzeja sacerēta ļoti brīvā pantā. Sākumā darbs mani iedzina lielās šausmās, bet tagad priecājos, ka viss beidzies laimīgi, un par padarīto esmu diezgan lepns,» rezumē tās autors, taču pasaka to tā, ka ir skaidrs — Godkārigā planētas iedzīvotājs Kulakovs nav.

Rokīgais akadēmiķis

No vienas puses, Juris joprojām trokšņo ar *Pērkonu*, no otras puses, trīs tenoru koncertos iejūtas pianista koncertmeistara lomā, spēlējot E. Dārziņa,

Fanfaras un šausmas

Asprātīgais franču mūziķis ar izaicinoši aso mēli un spalvu vedinājis Juri uz paradoksiem un ironiju, arī komponējot jaunajai izrādei. Piemēram, Godkārigā planētas muzikālajā raksturojumā zīmīgi ieskaņas motīvs no pazīstamajām Lielās mūzikas balvas

svinīgajām fanfarām. Izrādē esot arī viena dziesma, kas liek domāt, ka laikraksts *Diena* varētu būt slepeni piedalījies iestudējuma atbalstīšanā, vai otrādi — tam par tādu jāklūst, ņemot vērā, ka šī dziesma saucas *Diena*. (...*Un arī tā ir diena./ Kad minūtes nav nevienas./ Un arī tā ir diena, Kad sekundes nav nevienas./ Un arī*

Labākās Eiropas dizaineru kolekcijas • pavasaris-vasara 2002

FASHION POINT

LEATHER PALACE

Brīvības iela 47 • t/c 'MOLS' • tp 'ALFA'

Diena - 2002 - Nr. 85, 12. apr. - 2-3. lpp. (Piel.: "Izklaide")